

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/206/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113201227
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6113201227.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcov: 1/ E. M., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX Z. Z., L. XX, prechodne bytom XXX XX M., X. XXX/ X, 2/ V.. W. M., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX Z. Z., M. XX, prechodne bytom XXX XX M., X. XXX/X, obaja žalobcovia zastúpení splnomocnenou advokátkou JUDr. Zuzanou Bejdovou, so sídlom Advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica Skuteckého 30, proti žalovaným: 1/ R.. E. M., narodená XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. Z. L. XX, zastúpená Advokátskou kanceláriou ATTORNEYS GROUP s. r. o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Kláry Jarunkovej 2, 2/ W. Z., narodený XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. Z., N. XX, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Ingrid Linkešovou, Advokátska kancelária so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Komenského 18/A, o neúčinnosť právnych úkonov, o odvolaní žalovanej v 1. rade proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 7C/24/2013-291 zo dňa 04. 04. 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 7C/24/2013-291 zo dňa 04.04.2019 m e n í tak, že návrhu žalobcov 1/, 2/ zo dňa 04. 03. 2019 na opravu uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 7C/24/2013-267 zo dňa 21. 12. 2018 n e v y h o v u j e .

II. Žalobcovia 1/, 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

III. Žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením, ktoré označil ako opravné, zmenil výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/24/2013-267 zo dňa 21. 12. 2018 tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania vo výške 599,09 eur na účet právneho zástupcu žalovaného v 1. rade a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 21.12.2018 uznesenie o trovách konania č.k. 7C/24/2016 - 267, ktorým rozhodol, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní na nahradenie trov konania vo výške 4335,12 eur na účet právneho zástupcu žalovaného v 1. rade. Ďalej súd konštatoval, že proti uzneseniu podala právna zástupkyňa žalobcov 1/ a 2/ sťažnosť, ktorá bola doručená súdu dňa 04.03.2019, v ktorej tvrdila, že vo výroku uznesenia č.k. 7C/24/2013 - 267 je zjavná chyba, keďže hodnota sporu bola nesprávne určená, keďže sa malo vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. z 1/13 výpočtového základu. Súd vo svojom uznesení nesprávne vychádzal z hodnoty sporu vo výške 85000 eur. Súd o predmetnom procesnom podaní rozhodol s poukazom na ustanovenia § 239 ods. 1, § 240, § 242, § 248 a § 250 ods. 2 CSP a v odôvodnení „opravného“ uznesenia uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že v prípade napadnutého uznesenia ide o rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, súd postupoval v zmysle § 248 CSP a o veci

rozhodol sudca, ktorý vyhodnotil podanú sťažnosť ako dôvodnú, preto napadnuté uznesenie zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Následne súd uviedol výpočty trov konania podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky súd vypočítal trovy konania žalovaného 1/ spolu s DPH vo výške 599,09 eur. Súd konštatoval, že mal za nepochybné a správne tvrdenie právnej zástupkyne žalobcov, že súd mal v uznesení, ktorým sa rozhodovalo o výške trov konania, vychádzať z hodnoty 1/13 výpočtového základu z hodnoty sporu a nie z hodnotu sporu 85000 eur, tak ako to vyjadril vo svojom vyčíslení trov konania právny zástupca žalovaného 1/. Vzhľadom na to, že v uznesení č.k. 7C/24/2013-267 nebol správne určený výpočtový základ, súd z toho dôvodu považoval sťažnosť za dôvodnú a vydal opravné uznesenie, ktorým zmenil výšku trov konania, ktorou zaviazal žalobcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na úhradu žalovanému v 1. rade zo sumy 4335,12 eur na sumu 599,09 eur. Súd v uznesení poučil strany sporu, že proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

2. Voči predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná v 1. rade odvolanie s poukazom na to, že boli naplnené odvolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a h) CSP, keďže neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná v 1. rade poukázala na to, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 7C/24/2013 - 267 zo dňa 21.12.2018 súd rozhodol, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej v 1. rade trovy konania vo výške 4.335,12 eur na účet právneho zástupcu žalovanej v 1. rade do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2019 a vykonateľnosť dňa 12.02.2019. Podaním právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 01.03.2019, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 04.03.2019, právna zástupkyňa žalobcov konajúci súd žiadala o vydanie opravného uznesenia s poukazom na ustanovenie § 224 CSP, v zmysle ktorého súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. Podľa názoru žalobcov v 1. a 2. rade zrejmom nesprávnosťou bola súdnym úradníkom určená výška tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a teda v konečnom dôsledku konečná výška trov právneho zastúpenia, ktoré majú žalobcovia v 1. a 2. rade zaplatiť žalovanej v 1. rade. Konajúci súd vyhodnotil predmetné podanie ako sťažnosť, pričom postupoval v zmysle ustanovenia § 248 CSP a o veci rozhodol sudca, ktorý sťažnosť vyhodnotil ako dôvodnú, preto napadnuté uznesenie zmenil tak, že zmenil výšku trov konania patriacich žalovanej v 1. rade. V zmysle poučenia zároveň uviedol, že proti predmetnému rozhodnutiu - opravnému uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Odvolateľka namieta, že predmetné uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica trpí hneď viacerými procesnými vadami a pochybeniami zo strany konajúceho súdu. Voči rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/24/2013 - 267 zo dňa 21.12.2018 o výške trov konania, nebola zo strany žalobcov v 1. a 2. rade podaná v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetného uznesenia sťažnosť, na základe čoho je zrejme, že žalobcovia predmetné uznesenie akceptovali a nemali k nemu žiadne námietky a pripomienky. Uznesenie teda nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2019, vykonateľnosť dňa 12.02.2019 a stalo sa exekučným titulom, na základe ktorého mohlo byť riadne iniciované exekučné konanie. Žalovaná v 1. rade poukázala na dikciu ustanovenia § 224 CSP a namieta, že podanie právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 01.03.2019, definované ako žiadosť o vydanie opravného uznesenia, nemá oporu v zákone, nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia mal chybami v písaní a počítaní zákonodarca na mysli očividné pochybenia, ku ktorým došlo v písomnom vyhotovení rozhodnutia, ktoré sa prejavujú písárskou chybou, alebo sú následkom chyby v počítaní (napr. pri súčtoch, odpočtoch). V zmysle judikatúry, ako aj ustálenej právnej praxe, pojem „iná zrejme nesprávnosť“ je relatívne neurčitý, je však potrebné vykladať ho tak, že ide o nesprávnosť obdobnej povahy ako chyba v písaní, resp. počítaní. Tieto pochybenia sa môžu prejavovať napr. v rozpore výroku rozsudku a jeho odôvodnenia, resp. vo viditeľných chybách spôsobených mechanickou činnosťou, napr. preklepom. Účelom inštitútu opravného uznesenia je napravenie pochybení, ktorých sa dopustil súd. Neprihádza do úvahy, aby súd opravným uznesením menil alebo opravoval už vyhlásené rozhodnutie z dôvodu, že si neskôr uvedomil jeho nesprávnosť. Následne žalovaná v 1. rade citovala na podporu svojho názoru z rozhodnutia Najvyššieho súdu z 27.09.1968, 2 Cz 57/68 a nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, II. ÚS SR 576/2013. Za zjavnú chybu v žiadnom prípade nemožno považovať súdnym úradníkom nesprávne určenú tarifnú odmenu v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov

za poskytovanie právnych služieb tak, ako to interpretuje právna zástupkyňa žalobcov vo svojom podaní zo dňa 01.03.2019. Odvolateľka poznamenala, že v prípade, ak žalobcovia v 1. a 2. rade mali za to, že súdny úradník vychádzal pri vyčíslení trov právneho zastúpenia z nesprávneho ustanovenia vyhlášky, mali podať v zákonom stanovenej lehote voči predmetnému uzneseniu sťažnosť, čo však neurobili. Žalovaná v 1. rade poukázala na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Žalobcovia mali v rámci zákonnej 15 - dňovej lehoty na podanie sťažnosti dostatočný časový priestor na procesnú obranu proti rozhodnutiu o výške trov konania. Je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby si svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu svoje práva stratiť. Z uvedeného dôvodu sa preto javí žalobcami podaná žiadosť o vydanie opravného uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania žalovaného v rade 1, ako zjavne účelová a zavádzajúca. Pokiaľ aj konajúci sudca posúdil podanie právnej zástupkyne žalobcov zo dňa 01.03.2019, definované ako žiadosť o vydanie opravného uznesenia, ako sťažnosť, odvolateľka namietala, že z elektronického súdneho spisu vyplýva, že právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 7C/24/2013 - 267 zo dňa 21.12.2018 doručené dňa 08.01.2019. Počnúc od 09.01.2019 teda žalobcom v 1. a 2. rade začala plynúť zákonom stanovená 15 - dňová lehota na podanie sťažnosti proti predmetnému uzneseniu a posledný dňom, kedy bolo možné sťažnosť podať, bol 23.01.2019. Oneskorene podaná sťažnosť je neprípustná, nakoľko márnym uplynutím lehoty na jej podanie uznesenie nadobúda právoplatnosť. V prípade, ak teda konajúci sudca posúdil podanie právnej zástupkyne žalobcov ako sťažnosť, nie je žalovanej v 1. rade zrejmé, na základe čoho vyhodnotil, že sťažnosť je dôvodná, nakoľko je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie sťažnosti. Napriek tomu však žalovaná v 1. rade má za to, že konajúci sudca vec nesprávne právne posúdil, keď podanie vyhodnotil ako sťažnosť. Neexistoval pre to žiaden zákonný dôvod, na podklade ktorého by sa mal konajúci sudca podaním žalobcov, ktoré si interpretoval ako sťažnosť, zaoberať, nakoľko predmetná „sťažnosť“ v čase jej podania už nebola prípustná. Na procesnú preklúziu mal súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a sťažnosť meritórne prejednať vôbec nemal. V tomto prípade však súd vydal uznesenie č. k. 7C/24/2013 - 291 zo dňa 04.04.2019, ako uznesenie opravné. Pokiaľ súd poučil strany sporu, že proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné, odvolateľka je toho názoru, že predmetné poučenie nie je správne, nakoľko v tomto prípade ide o opravné uznesenie, kde je v zmysle zákona možné podať odvolanie a to s poukazom na ustanovenie § 357 písm. f) CSP. Taktiež v zmysle ustanovenia § 362 ods. 3 CSP vzhľadom na nesprávnu manuálnu povinnosť súdu, platí, že odvolanie je podané príslušnému súdu včas, aj keď je podané po uplynutí zákonom stanovenej „základnej“ lehoty na podanie odvolania, nie však neskôr ako v zákonom „predĺženej“ lehote 3 mesiacov, ktorá začína plynúť od doručenia uznesenia súdu. Právnomu zástupcovi žalovanej v 1. rade bolo predmetné uznesenie doručené dňa 11.04.2019 a je tak podané včas. Vzhľadom na uvedené dôvody žalovaná v 1. rade navrhuje, aby odvolací súd napadnuté opravné uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/24/2013 - 291 zo dňa 04.04.2019 v celom rozsahu zrušil a súčasne si uplatnila a vyčísliła náhradu trov odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia.

3. K odvolaniu žalovanej v 1. rade sa žalobcovia v 1. a 2. rade, ani žalovaný v 2. rade nevyjadrili.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

5. Odvolací súd sa, vzhľadom na poučenie o opravnom prostriedku, obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie, v prvom rade procesne vysporiadal s prípustnosťou a včasnosťou podaného odvolania žalovanou v 1. rade.

6. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa ustanovenia § 357 písm. f) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávostiach, okrem odôvodnenia.

8 V nadväznosti na uvedené, podľa ustanovenia § 362 ods. 3 vety druhej CSP, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

9. Podaním právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 01.03.2019, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 04.03.2019, právna zástupkyňa žalobcov konajúci súd žiadala o vydanie opravného uznesenia č.k. 7C/24/2013-267 zo dňa 21.12.2018 s poukazom na ustanovenie § 224 CSP. Nakoľko procesný úkon, ktorý vyvolal rozhodovanie súdu bol návrh na opravu chýb predošlého rozhodnutia súdu a aj samotný súd prvej inštancie označil svoje uznesenie ako opravné, je zrejmé, že súd nesprávne a v rozpore so zákonnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 357 písm. f/ CSP poučil strany sporu o neprípustnosti odvolania voči opravnému uzneseniu.

10. Z uvedeného konštatovania potom aj vyplýva včasnosť podania odvolania žalovanou v 1. rade, kedy zákonná lehota na podanie odvolania v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania je s poukazom na ustanovenie § 362 ods. 3 vety druhej CSP tri mesiace od doručenia rozhodnutia. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/24/2013-291 zo dňa 04.04.2019 bolo doručené právnenému zástupcovi žalovanej v 1. rade dňa 11.04.2019 a pokiaľ bolo odvolanie podané dňa 20.06.2019, je nutné konštatovať, že ide o oprávnené odvolanie podané v zákonnej lehote.

11. Následne sa odvolací súd zameril na vecný prieskum odvolaním napadnutého uznesenia. Vychádzajúc z odvolacích dôvodov žalovanej 1/, je možné konštatovať, že odvolanie je opodstatnené a dôvodné a to vo všetkých bodoch odvolania.

12. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 7C/24/2013 - 267 zo dňa 21.12.2018 súd rozhodol, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému v 1. rade trovy konania vo výške 4.335,12 eur a to na účet právneho zástupcu žalovaného v 1. rade do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uznesenie vydal vyšší súdny úradník a správne v ňom poučil strany sporu o možnosti podať voči uzneseniu sťažnosť v lehote do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia, ako aj o náležitostiach sťažnosti a nutnosti podať ju na Okresný súd Banská Bystrica. Žalobcovia v 1. a 2. rade voči tomuto uzneseniu sťažnosť nepodali, v dôsledku čoho predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2019 a vykonateľnosť dňa 12.02.2019. Podaním právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 01.03.2019, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 04.03.2019, právna zástupkyňa žalobcov súd žiadala o vydanie opravného uznesenia s poukazom na ustanovenie § 224 CSP, v zmysle ktorého súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. Podľa názoru žalobcov v rade 1 a 2 zrejmu nesprávnosťou bola súdnym úradníkom určená výška tarifnej odmeny v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a teda v konečnom dôsledku konečná výška trov právneho zastúpenia, ktoré majú žalobcovia v 1. a 2. rade zaplatiť žalovanej v 1. rade. Odvolací súd sa v prvom rade stotožňuje s odvolacou námietkou, že predovšetkým konajúci súd, pokiaľ vyhodnotil predmetné podanie ako sťažnosť (pričom aj rozhodoval s poukazom na ustanovenia § 239 ods. 1, § 240, § 242, § 248 a § 250 ods. 2 CSP ako o sťažnosti, no svoje uznesenie označil ako „opravné uznesenie“), bol jeho postup zmätočný a nezákonný. Podanie právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 01.03.2019, doručené súdu dňa 04.03.2019, bolo vzhľadom na jeho obsah nutné a potrebné kvalifikovať ako návrh na vydanie opravného uznesenia a vykonanie opravy už právoplatného rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie tak jednak nesprávne o podaní žalovanej 1/ rozhodoval ako o sťažnosti, o to skôr potom je nesprávne a nezákonné aj rozhodnutie, ktorým súd „sťažnosť“ vyhodnotil ako dôvodnú, napriek jej zjavne oneskorenému podaniu. Nesprávne je tak rozhodnutie, ktorým súd na podklade návrhu na opravu uznesenia napadnuté uznesenie zmenil tak, že zmenil výšku trov konania patriacich žalovanej v 1. rade, čím prakticky negoval svoje už skôr vydané, avšak už toho času právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Je oprávnená odvolacia námietka žalovanej 1/, ako odvolateľky, že neprichádza do úvahy a je nezákonné, aby súd opravným uznesením menil alebo vecne opravoval už vyhlásené a právoplatné rozhodnutie z dôvodu, že si neskôr uvedomil jeho nesprávnosť. Odvolací súd preto podanie právnej zástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 01.03.2019, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica doručené dňa 04.03.2019 a ktorým právna zástupkyňa žalobcov súd žiadala o vydanie opravného uznesenia s poukazom na ustanovenie § 224 CSP, právne kvalifikoval ako návrh na opravu uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/24/2013-267 zo dňa 21.12.2018.

13. Podľa ustanovenia § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

14. Opraviť rozhodnutie súdu postupom upraveným v ustanovení § 224 CSP je možné len v prípade, ak ide celkom zjavne o zrejmu chybu v písaní alebo v počítaní a ďalej o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti obsiahnuté v rozhodnutí súdu, ktorého oprava sa navrhuje, pričom zrejmosť takejto nesprávnosti pri vyhotovení rozhodnutia vyplýva napr. z porovnania výroku rozhodnutia s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných zrejmých súvislostí vyplývajúcich zo spisového materiálu a priebehu konania. Spravidla ide o tzv. pisárske chyby, preklepy, ku ktorým môže dôjsť v dôsledku mechanickej činnosti osoby vyhotovujúcej písomné znenie rozsudku a podobne.

15. Krajský súd po oboznámení sa s dôvodmi navrhovanej opravy právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/24/2013-267 zo dňa 21.12.2018 konštatuje, že tomuto návrhu na vykonanie opravy vo výrokovvej časti, a v nadväznosti na výrok aj odôvodnenia uznesenia súdu, nie je možné vyhovieť, pretože navrhovaná „oprava“ právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je procesne neprípustná (vzhľadom na právoplatné skončenie veci) a v rozpore so zákonnou úpravou.

16. V danom prípade podľa návrhu žalobcov v 1. a 2. rade zrejmu nesprávnosťou, ktorú navrhovali opravným uznesením odstrániť, bola súdnym úradníkom určená výška tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a teda v konečnom dôsledku konečná výška trov právneho zastúpenia, ktoré majú žalobcovia v 1. a 2. rade zaplatiť žalovanej v 1. rade. Vzhľadom na dôvody navrhovanej opravy je však zrejme, že v konkrétnom prípade nejde o zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení pôvodného súdneho rozhodnutia, nejde o zrejmu chybu v písaní, ktorá by mohla byť odstránená postupom podľa ustanovenia § 224 CSP. Navrhovaná „oprava“ právoplatného rozhodnutia súdu, ktorá spočíva v novom vecnom rozhodnutí a odlišnom právnom posúdení nároku strany sporu na náhradu trov konania, zjavne presahuje zákonom predpokladaný rámec situácií, ktoré možno konvalidovať vydaním opravného uznesenia súdu a preto navrhovanej oprave právoplatného uznesenia súdu nemožno vyhovieť.

17. Z uvedeného dôvodu Krajský súd v Banskej Bystrici odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že návrhu žalobcov v 1. a v 2. rade zo dňa 04.03.2019 na opravu uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 7C/24/2013-267 zo dňa 21. 12. 2018 nevyhovel, nakoľko neboli splnené zákonné dôvody a predpoklady na postup súdu podľa ustanovenia § 224 CSP, nakoľko navrhovaná oprava nespĺňa kritériá zrejmej chyby v písaní či počítaní, prípadne inej zrejmej nesprávnosti písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobcovia v 1. a v 2. rade, ako procesne neúspešná strana sporu, sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške, v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalovaného v 2. rade odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalovanému v 2. rade, ktorému by ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko mu celkom zjavne žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).